

SATHY Uutiset

SATHY Uutiset on Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajayhdistys ry:n virallinen äänitorvi.

2002 numero 4/2002 6,50 €

Kisapäiville, mars!

Tätä lukiessa on SATHY-kisapäivä jo ovella. Amerikanbulldoggi, amerikankääpiöterrieri, amerikanpitbullterrieri tai vanhaenglanninbulldoggi-rotuisen koiranomistajan kannattaa suunnata katseensa Vantaalle ja ennakoilmoittaa koiransa kisoihin. Ei häiritse vaikka kokemusta olisi vähemmän koska kisapäivä on mainio tapahtuma kaikille. On mukava huomata miten oma koira reipastuu henkisesti kun pääsee näkemään muita koiria ja toimintaa - virikkeitä koirille! Kisapäivistä lisää sivulla 7.

Kesätapahtuman satoa

Kesäkuun 14. päivä vietettiin Forssassa SATHY Kesätapahtuma. Järjestelyt toimivat erittäin hyvin ja koiraihmiset saivat riittävästi aikaa jutella keskenään ja vaihtaa kuuluisia. Kisoissa jaettiin ranking-pisteitä voima- ja taakanvedossa. Uusimmat ranking-pisteet nähtävillä tämän lehden liitteestä. Lisää Kesätapahtumasta sivulla 3.

Kesä hellii

Harva on voinut moittia tämän kesän säätä, joka on suorastaan paahtanut useimmat koiranomistajat. Joissakin ta-

pauksissa kuumat säät ovat lamaannuttaneet lemmikit makoilemaan varjossa ja nauttimaan helteistä.

Kesä on enimmäkseen auvoista oleilua mutta ilkeän sävyksen koiran elämään antavat mm. punkit (kts. sivu 9) ja lisäntyneen ulkoilun myötä mahdolliset tapaturmat.

Uusia koiria - huima laatu

Kesän helteet eivät ole estäneet uusien koirien ilmestymistä Suomeen.

Uusimpia tulokkaita ovat amerikanbulldoggit ja amerikankääpiöterrierit (kts. sivu 2).

On mukavaa nähdä, että

harrastajat vaivautuvat etsimään tietoa ennen koiran ostoa ja välillä tuntuukin siltä, että työkoirien hankkijat ovat harvinaisen valistuneita.

Suomessa on tällä hetkellä maailman parhaat työkoirayksilöt - esimerkiksi amerikanpitbullterriereistä on pentuvaurauksia jo ulkomaille (Yhdysvaltoihin). Sama tilanne on amerikankääpiöterriereillä ja vanhaenglanninbulldoggeilla. Hyvä Suomi!

Katse eteenpäin!

Tulossa olevia tapahtumia ovat siis kisapäivä 4.8., Mostly Weight Pulling -harjoitukset,

tuholaistorjuntatreenit ja vielä SATHY Expo 2002 syyskuun 22. päivä. SATHY-rotuisen koiran omistajalle kaikki tämä tuo uutta sisältöä elämään.

Koirat hyötävät toiminnasta eniten. Jopa sivullisen on helppo huomata miten koirat innostuvat kun pääsevät kokeilemaan jotakin uutta ja hauskaa.

Toiminta on ollut koko ajan nousujohteista ja kannustaa panostamaan lisää. Koirien, omistajien, harrastajien ja tapahtumien taso on koko ajan lisääntynyt ja parantunut - jatketaan samaan malliin!

Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajayhdistys ry. ajaa niiden koiraharrastajien asiaa, joiden mielenkiinnon kohteena ovat puhtasrotuiset ja rekisteröidyt amerikanbulldoggit, amerikankääpiöterrierit, amerikanpitbullterrierit, vanhaenglanninbulldoggit ja monet muut työkoirarodut.

Yhdistyksestämme saa paljon hyvää tietoa myös monista muista ei-FCI-koiraroduista.

Jäseneksi voi liittyä ottamalla yhteyttä yhdistyksen toimihenkilöihin ja kertomalla yhteystiedot. Jäseniltä peritään vuosittainen jäsenmaksu, erillistä liittymismaksua ei ole.

Yhdistyksen toimintaan on helppo osallistua. Ainoa mitä tarvitaan on aktiivisuus - kanno kortesi kehoon. Tekemistä riittää yhdistyksen toiminnassa, roduista tiedottamisessa ja yhteyksien ylläpitämisessä - ota epäroimättä yhteyttä.

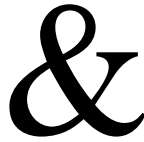
Oletko muuttamassa?

Jos yhteystietosi ovat muuttumassa tai tuntuu siltä, että postisi tulee väärään osoitteeseen, niin ilmoita meille uusi osoitteesi.

Onko kerrottavaa?

Jos on kivaa tai vähemmän kivaa kerrottavaa niin siitä kannattaa kertoa myös muille yhdistyksen jäsenille. On tärkeää jakaa kokemuksia omasta lemmikistä, voi olla, että jotakuta askarruttaa juuri samat asiat.

Nicky ja Nekku amerikankääpiöterrierit – uusimmat tulokkaat minikoirarintamalla

Remu-AB – uusin amerikanbulldoggi

Kesäkuun alkupuolella Suomeen saapui uusi amerikankääpiöterrieri, Nicky. Nicky on uros ja osa suurempaa suunnitelmaa akt-koirien jatkojalostuksessa Suomessa.

Vaikea läpikulku

Koira saapui Suomeen USA:sta Frankfurtin kautta ja rehellisesti voimme todeta että koskaan aikaisemmin emme ole kokeneet vastaavanlaisia ongelmia koiran maahantuonnin kanssa. Nicky pysäytettiin Frankfurtiin yli vuorokaudeksi ja tähän hätään ei auttanut edes Suomen Saksan suurlähettilään yhteydenotto Frankfurtin lentokentälle. Syy oli yksinkertaisesti se, että eräs hullu raja-eläinlääkäri luuli että Suomeen tarvitaan joku erillinen eläinten maahantuontilupa rabieksen ja madotuksen lisäksi. Tämähän ei pidä paikkansa, mutta kukaan ei pystynyt vakuuttamaan saksalaista eläinlääkäriä toisin.

Lopulta pieniä vippaskonshteja käyttäen saimme kuin saimme Nickyn Suomeen ja voi sitä riemua! Koira oli hieman pöllämystynyt ensimmäisten päivien ajan, mutta tokeni onneksi nopeasti.

Lisää super-koiria!

Heinäkuun lopulla Suomeen saapui jälleen uusi amerikankääpiöterrieri. Uusi omistaja on pieniin työkoiriin erikoistunut tuleva eläinlääkäri joten parempaan kotiin ei voisi t ä t ä s u p e r -amerikankääpiöterrieriä saada! Uusi akt on narttu nimeltään Nekku ja se tulee maailman johtavalta akt-kasvattajalta, Margo Carterilta, kuten Nickykin.

Nekku odotettiin lähes vuosi, ennen kuin sopiva yksilö löytyi.

Lisää ongelmia maahantuonnissa

Nekku koirankaan maahantuonti ei sujunut aivan ongelmitta. Koira tuli USA:sta Lontoon kautta ja joku valopää hukkas koiran paperit Lontoossa. Onneksi papereista oli kopiot Suomen päässä! Lisäksi lentokenttämiesten laiskuudesta johtuen koira joutui yöpymään yhden ylimääräisen yön Lontoossa.

Nekku ei kuitenkaan näyttänyt tästä paljon piitanneen vaan juosta vilisti lentokentällä vieressä ruohikolla kuin pieni amerikankääpiöterrieri ikään heti kopasta päästyään.

Tuo vain parasta!

Uudet koirat täydentävät Suomen jo ennestään aivan maailman huippuluokkaa olevaa amerikankääpiöterrierikantaa. Tähän mennessä SATHY on nyt tuottanut Suomeen viisi akt-koiraa, joita parempia saa hakea pitkään. Tarkoituksena on jatkaa koirien jalostusta Suomessa ja ensimmäisiä pentuja voimme odotella vuoden vaihteessa.

Tulevan pentueen molemmat vanhemmat on terveystarkastettu kasvattajan toimesta muutama viikko sitten ja koirat ovat 100 % terveitä.

Koirilta tutkittiin polvet (polvilumpion paikaltaan meno) ja ne ovat hyvät ja täydellisen terveet, eli oireettomat. Silmistä otettiin PRA-tutkimus ja silmien todettiin olevan oireettomat, eli täysin terveet.

Perusta hyvälle kannalle

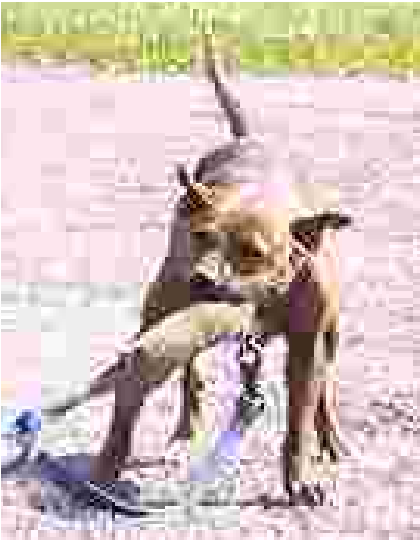
Ehdoton edellytys terveiden pentujen tuottamiselle onkin vanhempien terveystarkastus ENNEN pennutusta. Lisäksi pennut kannattaa ehdottomasti rekisteröidä heti pentueen syntyttyä esim. UKC:ssa. SATHY ei välitä pentuja mutta SATHY:n kautta saa lisää tietoa asiasta.

Yllä ulkomaantuontiamerikanbulldoggi, 11 vko, Remu. Vas. Nekku juuri lähdessä USA:sta Suomeen. Alla Nicky palkintoineen Suomen kamaralla.

Kesätapahtuma

Tulokset

Taakanvedon tulokset kesätapahtumassa:

A-sarja, alle 31 kg

1. sija, IRE, 568 kg/19 s.
2. sija, DECEMBER, 528 kg/12 s.
3. sija, KIRPPU, 526 kg/11 s.
4. sija, HERTTA, 340 kg/25 s.

B-sarja, yli 31 kg

1. sija, BAO, 528 kg/19 s.
2. sija, KRONOS, 428 kg/8 s.
3. sija, BUMBA, 320 kg/15 s.
4. sija, GISMO, 318 kg/15 s.

Voimavedon tulokset kesätapahtumassa:

A-sarja, alle 31 kg

1. sija, KIRPPU

B-sarja, yli 31 kg

1. sija, KRONOS

Keskellä kesää, Forssassa, vietettiin kesäkuun 14. päivä SATHY-kesätapahtuma. Paikalle kerääntyi yhteensä runsaat 30 henkeä koirineen ja tunnelma oli mukavan leppoisaa.

Harmillista oli, että lähiseudun SATHY-läiset loistivat poissaolollaan. Käytännössä kaikki paikalletulleista olivat pääkaupunkiseudulta omilla autoillaan tulleita.

Grillitarjoilu oli ensiluokkaista ja virvokkeet tulivat tarpeeseen. Samoin koirien huolto toimi hyvin. Paikkana Forssan raviradan

kupeesta vuokrattu kenttä on mitä parhain.

Melkein kaikki paikalla olevat koirat osallistuivat taakan- ja voimavetoon, joissa jaettiin ranking-pisteet ja muhkeat palkinnot.

Paikalle oli saapunut myös muutama uusi koira, mm. 11-viikkoisen Remu-amerikanbulldoggi (kts. sivu 2) ja Esko-pitti, joka kahmaisi itselleen voimavedosta pisteen.

Muutama koira suoritti ensin wp-lisenssin ja osallistui tämän jälkeen taakanvetokisaan.

Taso yllätti!

Merkittävää oli osallistuneiden taakanvetokoirien huima taso. Parhaimmillaan painot olivat luokkaa 700 kg !!! (tästä ei ikävä kyllä tullut tulosta) Eikä kyse ollut pelkästään koirien parantuneesta tekniikasta vaan myös omistajien varmemmasta otteesta.

Omalla vuorollaan koirat tuotiin vetopaikalle ilman turhia sähläilyjä. Taakanvedot sujuivat ripeästi ilman turhaa ujostelemista ja

vedon jälkeen koira kytkettiin ripeästi irti taakasta ja vietiin rauhoittumaan melskeen keskeltä. Todella vaikuttavaa.

Kiitos osallistujille!

Kiitos kaikille avustajille, joita ilman emme olisi pärjänneet taaskaan näin hyvin. Kiitos kaikille niille, jotka osallistuivat koirilla tai ilman mukavaan kesätapahtumaan!

Kuvat myötöpäivään: Kuvassa ab-narttu vetää voitovetonsa. Painojen puutteessa elävä kuorma käy hyvin. Esko sai ensimmäisen ranking-pisteensä. Amerikanbulldoggit olivat kova sana voimavedossa. Pöly nousi pilvinä hiekasta kun suurimpia kuormia vedettiin - kaikkien koirien suoritukset olivat hyvät!

© 2002 by WWW.SATHY.ORG

Mistä ensimmäisen kerran kuulit amerikankääpiöterrieristä?

Olen tiennyt tästä rodusta niin kauan kuin jaksan muistaa. Äitini tapasi aina kertoa näistä koirista..

Kuinka päädyit amerikan-kääpiöterrieri-koiraan?

Sain ensimmäisen amerikankääpiöterrierikoirani kahdeksan-vuotis syntymäpäivälahjaksi äidiltäni. Rakastuin sekä pentuun että rotuun kovin ja siitä lähtien minulla on aina ollut amerikankääpiöterriereitä.

Tässä kuvissa Bambi, ensimmäinen amerikankääpiöterrierini. Sain sen vuonna 1949.

Kuinka kauan olet kasvatanut amerikankääpiöterriereitä?

Ahaa - ilmeisesti ikäni ei siis tosiaankaan pysy salassa - ensimmäinen akt-pentueeni syntyi vuonna 1963.

Mistä ensimmäinen akt-koirasi oli peräisin?

Ensimmäinen akt-ni, Bambi, tuli Angell Memorial Humane Societystä, Bostonista. Se oli löytökoira.

Kuinka valitsit tämän pennun, vai oliko se aikuinen?

Bambi oli noin neljän kuukauden ikäinen ja minun piti odottaa ennen kuin sain sen. Amiraali Byrd oli Bostonissa

8-v syntymäpäiväni aikoihin ja hän sai koiran, jonka piti alunperin tulla minulle. Amiraali Byrd oli julkisuuden henkilö ja sellaiset menevät yleensä jonossa ohi. Noihin aikoihin amerikankääpiöterrierit olivat todella harvinaisia. Kun menin naimisiin ja Bambi oli kuollut, etsin joka puolelta amerikankääpiöterriereitä ja löysin yhden eläinkaupasta.

Miksi ostit koirasi eläinkaupasta?

Olin etsinyt amerikankääpiöterriereitä niin pitkään että minun oli pakko saada se, eikä mikään muu koira kelvannut. Noihin aikoihin en tiennyt rodusta juurikaan mitään, joten ostin koiran eläinkaupasta. Koiran nimeksi tuli Sucoshi.

Olivatko kaikki eläinkaupan akt:t hienoja ja miksi valitsit juuri tämän yksilön?

Se oli ainoa akt koko kaupassa ja minun yksinkertaisesti oli pakko saada se.

Valitsitko jotain tiettyä linjaa ja jos niin miksi?

Noihin aikoihin en tiennyt linjalajostuksesta yhtään mitään. Kävin hevostähtöissä ja myöhemmin tapasin aktkasvattajan, jonka tytär kävi hevostähtöissä kanssani. Päätin astuttaa Sucoshin ilman mitään hajua siitä mitä olin tekemässä. Loppu onkin sitten historiaa. Tilasin UKC:n (United Kennel Club) Bloodlines lehden ja ryhdyin lukemaan artikkeleita eri aktkasvattajista ja heidän linjoistaan. Ostin kaksi akt-narttua paikalliselta kasvattajalta ja yhden akt-uroksen Washingtonilaiselta kasvattajalta. Silloin opin kovan läksyn luun rakenteesta. Uroskoira oli hyvin nätti ja siro, mutta niin olivat myös sen luut. Sen etujalat murtuivat useaan otteeseen, joten lopulta steriloin sen ja annoin sen lemmikiksi. Siitä lähtien ostin koirani vain ja ainoastaan kasvattajilta joiden koirilla oli hyvät, vahvat luut ja siitä rauhassa ryhdyin työstämään omia amerikankääpiöterrierilinjojani. Omat akt-koirani ovat vahvaluisia ja muutenkin jämäköitä koiria, jotka vastaavat rotustandardia.

Minkä kokoisista amerikankääpiöterriereistä pidät,

Margo

SATHY ry. ylpeänä esittää: maailmankuulun amerikankääpiöterrieri-kasvattaja Margo Carterin henkilöhaastattelu yksinoikeudella SATHY Uutisissa! Carterin Phoenix Rising Kennelin koiria jonotetaan ympäri maailman useita vuosia ja USA:n maineikkaimmat akt-

isoista, pienistä...?

Pidän akt-koirista, jotka sijoittuvat tukevampaan, isompaan päähän rotumääritelmää. Usein pieni koira ei ole terve enkä halua kasvattaa ns. ”teekuppi-koiria”. Amerikankääpiöterrierin koko on erittäin passeli. Sen voi helposti kuljettaa paikasta toiseen ja ottaa mukaan matkoille lähes minne tahansa.

Kuvassa minä ja tällä hetkellä paras narttuni, Delta Dawn.

Mikä on mielestäsi ”ultimate” amerikankääpiöterrieri?

Mielestäni ”ultimate” amerikankääpiöterrierin koko pitäisi olla rotustandardin mukainen. Sen pitäisi olla vahva luustoltaan ja lihaksikas. Sen kropan pitäisi olla neliömäinen, selän litteä ja hännän korkealla pystyssä. Koiran pään pitäisi olla tasapainossa kropan kanssa ja korvien pitäisi olla suhteessa oikean kokoisen (monilla akt-koirilla on liian suuret korvat). Korvien pitäisi nousta korkealla, mutta ne eivät saisi koskettaa toisiaan. Koiran pitäisi viritäytyä aina omistajansa tunnemaailmaan ja toiveisiin, suojella omistajaansa ja kotia. Sen täytyy ehdottomasti olla terve niin luonteeltaan kuin fysiikaltaan.

Mitkä koiristasi ovat lähimpänä tätä kuvausta?

Suurin osa koiristani ja niiden tuottamista pennuista on erittäin lähellä tätä kuvausta. Kuitenkin mielipiteeni muuttuu hieman jokaisen uuden hienon pennun myötä. Juuri tällä hetkellä sanoisin, että paras narttuni on Delta Dawn of Phoenix paras urokseni on Luck of the Draw of Phoenix.

Onko oma suosikkisi työkoira-akt vai näyttely-akt?

Uskon vakaasti UKC:n konseptiin kokonaisvaltaisesta koirasta, eli että myös näyttelykoiran tulisi olla terve työkoira. Liian moni rotu tänä päivänä ei pysty suorittamaan niitä tehtäviä, joita varten nämä rodut alunperin jalostettiin. Liian moni kasvattaja jalostaa koiriaan pelkästään ulkomuodon perusteella ja tästä seurauksena on pelkästään missi-koiria, joista ei ole mihinkään. saksanpaimenkoira, cockerspanieli, irlanninsetteri - vain muutamia mainitakseni - ei tänä päivänä pysty usein muuhun kuin kulkemaan näyttelykehässä. Työkoira joka on komea/kaunis - siinä vasta ilo omistajalle! Useat akt-ihmiset luulevat tämän koiran olevan pelkästään sylikoira ja siinä he ovat pahasti väärässä. Totta, koira on usein lemmikki, mutta sen pitäisi silti pystyä tekemään ne työt, jota varten se on alunperin jalostettu. Omat akt-koirani ovat minun perheeni ja perheen jäsenillä on kullakin omat tehtävänsä.

Käytätkö omia amerikankääpiöterriereitäsi näyttelyissä?

Kyllä, kun kiireiltäni ehdin.

Minkä tyyppisiä aktiviteetteja järjestät koirillesi? Odottelen parhaillaan taa-

Carter

kasvattajat hankkivat Carterilta kantanarttunsa ja kantauroksensa. Suomeen on tähän mennessä tuotettu SATHY:n kautta viisi Margo Carterin superamerikankääpiöterrieriä. Haastattelu julkaistaan SATHY Uutisissa kahdessa osassa.

kanvetovaljaita SATHY:ltä Suomesta. Nämä saatuani ryhdyn tosissaan harjoitteluun koirieni kanssa taakanvetoa sekä voimavetoa. UKC lisäsi nämä kilpailulajit akt-koirille tämän vuoden alusta.

Metsästävätkö koirasi rottia?

Syksyisin peltohiiret etsivät lämpimiä paikkoja ja tuppaavat tulemaan sisään taloon. Kun huomaan heidän muuttoaikeensa, avaan kaikki keittiön kaappien ovet ja jätän amerikankääpiöterrierini keittiöön yöksi. Ne hiiret jotka jäävät henkiin älyävät kyllä muuttaa pois parin päivän sisällä. Akt:ni metsästävät ja syövät myös kaneja, opossu-meita, oravia, käärmeitä, lintuja ja sammakoita. Niistä saa oivia välipaloja. Kun asuin vielä Floridassa, aamuisin sain olla varovainen kävellessäni kotona. Koirien ovi johti neljän hehtaarin pihalleni ja koirilla oli tapana metsästä sammakoita öisin. Koirillani oli tapana tuoda saaliinsa sisälle, syödä sammakoista pelkät jalat, jättäen liukkaan torsion lattialle joihin usein astuinkin paljain jaloin! Nykyään pitää varoa kun laittaa kenkiä tai tohveleita jalkaa, sillä koirat yleensä piilottavat metsästämänsä hiiret kenkiini.

Mikä on suosikkivärisi amerikankääpiöterriereissä?

Pidän eniten tri-colorista, eli musta, valkoinen ja ruskea.

Kuinka monta koiraa on kennelistäsi tullut tähän päivään mennessä?

Rehellisesti sanottuna, ei harmainta aavistustakaan. Kennelini koko on vaihdellut vuosien varrella, joinain vuosina minulla on 20 pentuetta, joinain vuosina yksi. Olen kuitenkin kasvattanut ja jalos-

Kuvassa Delta Dawn ja sen pentu Blue.

tanut amerikankääpiöterriereitä nyt 40 vuotta, eli kyllä siihen paljon mahtuu.

Millaiselle henkilölle myyt koiran?

Olen hyvin tarkka siitä kenelle koiriani myyn. Täällä USA:ssa minulla on ostajien kanssa sopimus, jossa mainitaan että jos he jostain syystä eivät voi pitää koiraa, koiran on tultava takaisin minulle. Haastattelen ostajaehdokkaita tiedustellen heidän perheestään ja kodistaan. Haluan myös tietää, onko heillä ollut aikaisemmin terriereitä ja jos ei, kerron heille terriereiden hyvät ja huonot puolet. Kehotan ostajia myös harkitsemaan erittäin tarkoin onko amerikankääpiöterrieri juuri se oikea koira heille. En myy sellaisille, jotka pitäisivät koiraa pelkästään ulkona tarhasa, koiran täytyy elää kotona sisällä. Kun myyn akt-kasvattajalle otan aina tarkkaan selvälle, mitä linjoja hänellä on ja mitkä ovat hänen kontaktinsa ja suhteensa UKC:hen (United Kennel Club) ja AKC:hen (American Kennel Club). Haluan että kaikki koirani pääsevät kotiin

jossa niitä rakastetaan ja jossa ne ovat osa perhettä.

Kuinka kauan kestää saada Sinulta koira?

Lähes aina joudun laittamaan ihmiset jonoon. Jos toiveena on vielä tietty sukupuoli ja ehkä tietty väritys, niin odotus saattaa kestää reilusti yli vuoden.

Onko Sinulla ollut ongelmia akt:n valkoisen värityksen kanssa, esimerkiksi koi-

jalkoja, härän häntiä, kanan ja kalkkunan niskoja, jne. Kesti aika kauan ennen kuin uskalsin antaa koirilleni raakoja kanan luita, mutta juuri ne vahingolliset tikut tulevat keitetystä kanan luista, eivät raaoista. Raa'at luut ovat erinomaista ruokaa ja koirat pysyvät pureskelemaan niitä hyvin. Täälläpäin kanankoivet ovat erittäin edullisia. Leikkaan ne kolmeen osaan ja annan koirille sellaisenaan. Kun ystävänä käyvät metsällä, ki-nuan koirilleni aina peuran luita - koirani villiintyvät kun ne saavat syödäkseen riistaa! Raa'at luut pitävät myös hampaat puhtaina ja ikenet kunnossa ja ne ovat paras mahdollinen luonnollinen kalsiumin ja mineraalien lähde. Syötän koirilleni myös raakaa kalaa, jota ne rakastavat. Ensin olen pakastanut kalan, jotta siinä mahdolliset olleet loiset ovat kuoleet. Lisäksi tarpeen mukaan koirat syövät pehmeää ruokaa, joka koostuu keitetystä kaurapuurosta, raa'asta jauhelihasta, höyrytetystä kasviksista, keitetystä perunoista ja piimästä, raejuustosta tai kermaviilistä. Teen aina kerralla isoja annoksia ja pakastan osan myöhempää käyttöä varten. Koiran kuivaruokaa en juurikaan syötä. Jos on aivan pakko, niin luen pakka-uksen sisällön huolella. Käytän ainoastaan kuivaruokaa, jossa ei ole lisäaineita ja jossa on tarkoin merkitty, mitä lihaa siihen on käytetty.

JATKU ENSI NUMEROSSA!

Vanha ystäväni, Helen Sayer (kuoli 1998), voitti tämän palkinnon 70-luvun alussa ja lahjoitti sen National Toy Fox Terrier Associationille vuonna 1996. Koirani Precious voitti palkinnon ja säilytin sen. Olin erittäin iloinen saadessani lahjoittaa sen nyt SATHY:lle ja uskon, että sille tulee käyttöä useaksi vuodeksi. Terveisiä!

Ruotsin

ASIAA KAIKKIEN ROTUJEN
JALOSTUKSESTA & TERVEYDESTÄ

amerikankääpiöterrierit

SATHY ry. sai tänä keväänä useiden vuosien etsinnän jälkeen yhteyden Ruotsalaiseen akt-kasvattajaan. Kyseessä on luultavasti ainoa alan harrastaja naapurimaan puolella. Niinpä nokka kohti länttä ja vierailulle!

Vierailulla kennelissä

SATHY ry.:n porukka vietti Gladövikin Kennelissä kokonaisen päivän tutkaillen amerikankääpiöterriereitä ja heidän papereitaan. Koiria oli runsaasti, sisältäen myös kolme uunituoretta pentuetta, joissa kussakin oli 4-5 pentua.

Rouva Ewa Schwarz on kasvattanut terrierikoiria jo 1970-luvulta lähtien. Kennelissä ja talossa ei tuntunutkaan muuta näkyvän kuin koiria tai koiratavaraa!

Gladövikin akt-koirat on tuotu USA:sta ja Tanskasta. Osa koirista on rekisteröity United Kennel Clubissa, osa Toy Fox Terrier Club of Americassa. Ikävä kyllä Toy Fox Terrier Club of America -yhdistystä ei USA:ssa tunneta joten voimmekin olettaa, että näitä koiria ei ole rekisteröity kunnolla, eli ne eivät ole rotukoiria.

Schwarz ilmaisi suuren mielenkiintonsa SATHY:a, SATHY tapahtumia ja suomalaisia amerikankääpiöterriereitä kohtaan. Toivommekin näkevämme ruotsalaisia akt-koiria jo tämän vuotisessa SATHY Expossa.

Ei jalostuskäyttöön

Jalostuspuolella yhteistyön edellytyksenä olisi tietysti erinomaiset, terveet, rekisteröidyt koirat. Niinpä otimme selvää niistä koirista jotka on rekisteröity UKC:ssa. Vain nämä koirat voisivat rekisteröintinsä perusteella kiinnostaa meitä jalostusmielessä. UKC:n jalostustoimikunta tutki asiaa lähettämämme tietojen perusteella

ja vastaus oli seuraava:

”Ne aikuiset koirat jotka on rekisteröity Toy Fox Terrier Club of Americassa, eivät ole amerikankääpiöterriereitä. Luultavasti niihin on lähettämienne kuvien perusteella sotkettu erittäin paljon chihuahuua ja jotain muuta pientä koiraa. Koirilla ei ole häntää, niillä on värivirheitä, korvat ovat ns. ”Bat Ears”, eli liian kaukana toisistaan, kuonot ovat liian tylppiä, jalat ovat liian lyhyet, yms. Näitä koiria ei tule missään nimessä käyttää jalostuksessa.”

Harmillisia uutisia

Tylyn analyytinen teksti Yhdysvalloista jatkuu ...

”Ne aikuiset koirat, jotka on rekisteröity UKC:ssa, tulevat kasvattajalta nimeltään James J Tabacca, hänen kennelinsä on Tujungassa, Kaliforniassa. Herra Tabacca on UKC:n monivuotinen tuttu ja kasvattajana erittäin huonoa mainetta näyttävä koiraharrastaja. Hän tehtailee eri rotuisia koiria runsain mitoin.

Tabaccan kaikki amerikankääpiöterrierit (tämä koskee siis myös Ruotsin akt-koiria) periittyvät ja sairastavat kolme vakavaa sairautta.

Ensimmäinen sairaus näkyy koirista jo päällepäin, niillä on ns. ”Natural Bob” hännät. Tämä perinnöllinen vika kulkee usein nimellä ”No Tail Deformity”.

Tämä aiheuttaa koiralle epämuodostuneen selkärangan, eli esim. liian lyhyen selkärangan joka ilmenee esim. lyhyenä häntänä, hännän puuttumisena tai peräaukon puuttumisena.

Toinen sairaus aiheuttaa veressä hyytymättömyysongelmia ja on nimeltään ”von Willibrandin tauti”. Jos siis koira saa pienenkin haavan, voi se olla vaarallista, puhumattakaan esim. leikkauksesta tai synnytyksestä joka usein johtaa koiran kuolemaan.

Kolmas sairaus on hauraat

Arvio Ruotsin akt-kannasta ei ole kehuttava mutta on kuitenkin olemassa mahdollisuus, että joukosta löytyy terveitä yksilöitä. Jalostajan on kuitenkin tarkastettava tulevien pentujen vanhemmiksi 100 % terveet ja asianmukaisesti rekisteröidyt koirat.

ja liian pienet luut, jota kutsutaan nimellä ”Chicken Legs”. Tämä ilmenee etujalkojen murtumisena tai katkeamisena jo pienenkin hyppäyksen seurauksena. Lisäksi se aiheuttaa hartioiden surkastumista, mikä näkyy myös lähettämässämme kuvissa. Tätä vikaa ei tavata amerikankääpiöterriereissä yleensä lainkaan.

Nämä Tabaccan koirat tulisi välttämästi steriloida eikä niitä tule missään nimessä käyttää jalostuksessa. Näitä koiria ei

myöskään tulla rekisteröimään UKC:ssa, eikä luultavimmin myöskään AKC:ssa. Rotustandardit ja jalostusohjeet on helpposti luettavissa esim. Internetissä, joten tekosyitä tällaisten koirien pennuttamiselle ei ole.”

Kennelsokeus?

Valitettavasti täytyy todeta että Ruotsin kaikilla kolmella pentueella on isänä akt-koira,

Hännättömyys on vain näkyvä osa selkärangan epämuodostumasta, joka pahimmillaan johtaa pentujen syntymiseen vailla häntää ja peräaukkoa.

joka on Tabaccan kennelistä. Koiralla ei ole häntää, eli on selvää että sillä on "No Tail Deformity". Pennuilla 1/3 oli ilman häntää, 1/3 oli töpöhäntä ja 1/3 oli normaali häntä. Kaikki pennut tietenkin periyttävät tätä sairautta. Lisäksi pennuilla saattaa olla myös nämä UKC:n jalostustoimikunnan mainitsema kaksi muuta erittäin vakavaa sairautta. Suomalaisten AKT-omistajien olisi silkkää hulluutta pilata omat hienot linjamme sekoittamalla niihin perinnöllisiä vikoja omaavaa koirakantaa.

Harmittavaa on, että pioneerityötä tekevällä kasvattajalla on näin huonot lähtökohdat. Toisaalta, nimenomaan kasvattajan vastuu on päättää millä koirilla pentueita teetetään.

Ruotsin tilanne

On selvää, että Ruotsiin on nyt muodustunut akt-kanta, jossa ei tulla enää koskaan pääsemään eroon em. perinnöllisistä sairauksista. Tilannetta ei auta vaikka Suomesta (tai Yhdysvalloista) tuotaisiin Ruotsiin yksittäisiä terveitä koiria. Terveet koirakannat tultaisiin kuitenkin risteyttämään jo maassa olevin koirien kanssa, jolloin perinnölliset sairaudet pysyvät kannassa.

Suomen tilanne

Kotimaassa asiat ovat hyvin. Suomeen on tullut viime vuosien aikana akt-koirien toinen aalto. Tuotetut koirat ovat kaikki toinen toistaan paremmista, terveistä, akt-linjoista. Tietojen mukaan ensimmäinen näistä uusista koirista tuleva kotimainen pentue on kiiharissa jo tänä vuonna (jo nyt terveystarkastetuista vanhemmista). Akt-koirien määrä tulee siis lisääntymään. Kaikki samoista hyvistä lähteistä.

Ikävä kyllä, tämä tuo väistämättä eteen ongelman. Koirien myötä myös omistajat lisääntyvät (hyvä juttu) mutta jossakin vaiheessa joku näistä uusien sukupolvien omistajista päättää tuoda "uutta verta" Suomeen - esimerkiksi Ruotsista. Sen jälkeen tilanne ei ole entisellään.

Vantaalla järjestetään SATHY-kisapäivä sunnuntaina 4.8. kello 11.

Tule SATHY-koirasi kanssa mukaan viettämään kisapäivää Tikkurilantie 145 hiekkakentälle, Vantaalle. Nyt on mahdollisuus avata koiran ikioma ranking-pistetili tai lisätä tiliä entisestään!

Mitä kisapäivillä tapahtuu?

Ennen kello 11 on mahdollisuus suorittaa taakanvetolisenssi, joka tarvitaan itse taakanvetokisoissa. Heti kel-

lo 11 käydään läpi osallistujat ja aloitetaan toiminta - taakanveto-, voimaveto- ja tuholaistorjuntakisat. Kilpailut käydään eri painoluokissa, jotka jaetaan osallistujien mukaan.

Ennakoilmoittaudu nyt

Ilmoita koirasi kisoihin nyt heti, osallistuminen kisapäiville on hauskaa. Kaikki SATHY-rotuiset koirat ovat tervetulleita ja kisat on suunniteltu siten, että tekemistä riittää kaiken tasoisille koirille ja omistajille.

Maksuttomalla ennakoilmoittautumisella nopeu-

tetaan järjestelyjä paikan päällä. Ilmoita koirasi nimi, rotu, arvio painosta ja mihin kisoihin (taakanveto, voimaveto, tuholaistorjunta) se osallistuu.

Voit ennakoilmoittautua puhelimitse (09) 5301 751 (paina 2 ja sen jälkeen 7 ja jätä tiedot) tai sähköpostitse info@sathy.org tai [Internet-sivuilta http://www.sathy.org](http://www.sathy.org)

Ole ajoissa paikalla

Toiminta alkaa kello 11. Jos koirasi osallistuu taakanvetoon mutta sillä ei vielä ole lisenssiä niin tule jo kello 10. Tervetuloa!

Amerikanbulldoggien rekisteröinnistä

Tätä kirjoittaessa on suomalaisten amerikanbulldoggien jälkirekisteröinti saatu päätökseen. Koirien rekisteröinti tulisi hoitaa aina kasvattajan toimesta mutta ab-koirien kohdalla osa kotimaisista koirista on jäänyt jostakin syystä rekisteröimättä. Jälkikäteen koirien nykyisiltä omistajilta kerättiin tiedot koirista ja ne toimitettiin National American Bulldog Associationiin (NABA), joka ylläpitää tämän hetken merkittävimpiä ab-rekisterejä.

Esimerkiksi Baltian-maiden ja osa eurooppalaisista ab-kaasvatijasta ovat siirtymässä mm. RKF:stä ja muista rekistereistä NABA:aan. Hajauteut, paikalliset koirarekisterit yritetään keskittää samantalon alle.

Ilmenneitä virheitä

Suomalaisten koirien rekisteröinnin yhteydessä ilmeni monta asiaa, jotka viivyttivät jo muutenkin myöhässä olevia rekisteripapereita. Koirien sukutauluissa ilmeni eroavuuksia NABA:n omien tietokantojen kanssa ja kyse oli kopiointivirheistä, jotka ovat tapahtuneet

jo useita vuosia sitten. Nyt rekisteröityjen suomalaisten koirien kohdalla nämä virheet on korjattu.

Koirien rekisteröinnistä yleensä

Koira ei muutu miksikään vaikka sitä ei olisi rekisteröity missään. Toisaalta, koiran rekisteröinti ei taatusti huononna koiraa. Vastuu koirien rekisteröinnistä on aina kasvattajalla, uusi pentue tulisi välittömästi rekisteröidä asianmukaisessa koirarekisterissä.

Koiralle rekisteröintipaperit ovat todiste koiran tietyistä rodusta. Kun koira on rekisteröity esimerkiksi UKC:ssa, NABA:ssa tai vaikkapa ADBA:ssa on se merkki siitä, että koiran vanhemmat on rekisteröity samassa rekisterissä. Koiran tausta on siten aukoton ja selvä aina kyseisen koirarodun alkulähteille saakka.

Näin siis työkoiraroduilla. Suurta hämmästyystä herättää esimerkiksi Ruotsin kennelliiton käytäntö, että koiran rodusta päättää ulkomuototuomari (!). Kun muutama vuosi sitten Ruotsin kennelliitto alkoi rekisteröimään erästä pienstä luolakoirarotua ei huomioon

otettu rodun omia rekistereitä vaan linjalostetut työkoirat joutuivat samaan näköisteen koirien, vaikka moniroisten kanssa! Tästä joukosta kennelliiton ulkomuototuomari valitsi ne koirat, jotka ulkomuodoltaan eniten muistuttivat koirakirjan kuvausta kyseisestä koirarodusta!

Toivottavasti samaa menettelmää ei käytetä Suomessa tai ylipäätensä missään.

NABA-paperit, viimeinen silaus

Kaikkia niitä, jotka ovat rekisteröineet amerikanbulldogginsa National American Bulldog Associationissa (NABA) pyydetään tarkistamaan paperit huolella. Jos ilmenee korjattavaa niin ilmoittakaa virheistä ennen 16.8.2002 seuraavasti:

- ottakaa selkeä valokopio rekisteristä/sukutaulusta
- kirjoittakaa erilliselle paperille koiran nimi, selostus virheestä ja minne mahdolliset korjatut paperit tulisi toimittaa
- lähettäkää em. paperit SATHY:lle, osoitteeseen SATHY ry., Mannerheimintie 93 c 147, 00270 Helsinki.

Erotuskapulat SHOP SATHY:ssa

Pitkään jonotuslistalla olleet erotuskapulaa himoitsevat työkoirien omistajat voivat nyt huokaista helpotuksesta - SHOP SATHY:yn on saapunut uusi erä tuliteriä suomalaisia erotuskapuloita! Uudet erotuskapulat on valmistettu erikoiskovasta suomalaisesta koivusta. Erotuskapulan mukana tulee kuvitettu ohje siitä, miten kapulaa tulee käyttää. Tilaa omasi nyt heti, ennen kuin ne loppuvat, sillä erotuskapuloita on jo ulkomaita myöt en! Hinta vain 6 EUR + toimituskulut. Lisää

infoa ja tuotteita osoitteessa <http://shop.sathy.org>

Mitä erotuskapulalla tekee?

Erotuskapula on järkevän koiranomistajan tarve, jolla saa koiran (yleensä vieraan) koiran irti. Erotuskapulan käytöstä on hyvä ohje shop.sathy.org -sivulla (kohdassa tarvikkeet/kapula). Samassa paikassa on esimerkkitaapaus, jossa kapula olisi pelastanut koiran hengen.

Terveisiä idästä!

Svetlana Makarova otti yhteyttä SATHY:yn ja kertoi muutaman sanan omista amerikkabulldoggeistaan. Svetlanalla on Ross ja Kasy nimiset topakat bulldoggit. Koirat ovat olleet hänellä jo jonkun aikaa ja Svetlana on koiriinsa enemmän kuin tyytyväinen.

Parhailaan Svetlana laskekelee jos kerkiää Petroskoista SATHY Expoon. Tarkoitus on kahmia taakanvetopalkinnot omaan pirttiin, vitsailee Svetlana.

Kaikille SATHY:laisille oikein paljon terveisiä!

Taakanveto-uutisia

Tämä vuosi on ollut menestyksellinen suomalaiselle taakanvedolle. Useampi vuosi sitten alkanut taakanveharrastus on saanut lisää harrastajia. Satunnaisten taakanvetäjien lisäksi mukana on jo toistakymmentä aktiivista harrastajaa. Välineet ovat parantuneet ja tietotaito on ammattitasoa.

Tämän vuoden alussa Mostly Weightpulling -harjoituksissa siirryttiin kokonaan kiskoilla kulkeviin teräskärryihin, joita käytetään myös virallisissa taakanvetokilpailuissa. Useimmilla harrastajilla on omat taakanvetovaljaat ja hyvä tuntuma oman koiran kykyihin.

Edistyksen näkee myös taakanvedossa. Esimerkiksi Forssassa kesäpäivillä koirat vetivät parempia tuloksia kuin koskaan aikaisemmin. Suurten massojen myötä ilmenee myös selvä ero vetotekniikoissa, enää ei riitä raa'alla voimalla nykiminen

ja tempominen vaan koiran on vedettävä sitkolla ja kärsivällisesti.

Ohjaajat kehittyneet

Vaikka koirat tekevät suurimman työn taakanvedossa on koiran ohjaajalla suuri merkitys. Parhaat tulokset syntyvät kun ohjaaja tietää jo etukäteen millaista taakkaa koira jaksaa vetää. Ratkaiseva merkitys on myös sillä kuinka hyvin taakanvetokoira osataan houkutella. Tietty kisarutiini on myös hyväksi, eli osataan tuoda koira kisapaikalle sopivan reippaasti. Vedetään taakka kummemmin aikailematta ja poistutaan koiran kanssa rauhoittumaan. Turha hermoilu ja valjaiden kanssa sekoilu saa koiran kylälästyään vetoon eikä tulos ole kehuttava.

Tyyli ja tekniikka

Kun taakanvedon taakat nousevat useisiin satoihin kiloihin tulevat mukaan hitausmomentit. Ei siis ole sama vetäkö raskasta taakkaa ta-

saisella tai kevyempää lievää ylämäkeä vasten. Iso massa kiihtyy hitaammin. Mitä isommat painot sen huonommin taakka kulkee nykimällä tai tempomalla. Ei siis ole aivan sama millä tyylillä taakan yrittää saada liikkeelle.

Ranking-pisteet

Koirakohtaisia ranking-pisteitä on jaettu pitkin vuotta. Koirakohtaisista pisteistä näkee hyvin miten oma koira on pärjännyt muihin taakanvetäjiin verrattuna. Loppukeksään mennessä on taakanvedossa jaettu eri koirille yhteensä 84 ranking-pistettä. Määrä on melkoinen ja eniten vetäneillä on koossa n. 10 pistettä kullakin. Jos omalle koiralle ei ole vielä pisteitä kertynyt niin vielä ehtii hyvin mukaan. Tänä vuonna on vielä kisapäivät ja SATHY Expo - ehkä vielä joku ylimääräinen talvikisa jos innostusta riittää. Oman koiran ranking-pistetili alkaa heti karttua, kunhan vain omistaja muistaa osallistua!

Onko Sinun koirallasi taakanvetolisenssi?

Tällä hetkellä jo toista-

kymmentä koiranomistajaa on hankkinut koiralleen maksuttoman taakanvetolisenssin. Lisenssi tuli tarpeelliseksi kun siirryttiin isompiin taakoihin ja kiskokärryihin. Lisenssivedossa katsotaan, että koira osaa vetää taakkaa turvallisesti ja että omistaja on ymmärtänyt taakanvedon perusteet. Lisenssivetoja järjestetään taakanvetoharjoitusten yhteydessä ja yleensä ennen taakanvetokilpailuja. Kannattaa siis tulla aikaisemmin paikalle jos koiralta vielä puuttuu taakanvetolisenssi ja aikoo osallistua kisoihin.

Miten mukaan harrastukseen?

Jos ei ole vielä kerennyt kokeilla taakanvetoa kannattaa tulla ainakin kerran mukaan Mostly Weightpulling -tapahtumaan tai kisapäiville. Paikan päällä saa hyvän kuvan siitä mitä taakanveto parhaimmillaan on.

Koirat oppivat taakanvedon hyvin nopeasti, toiset vähän hitaammin. Tärkeää on kuitenkin saada harrastukselle jonkinlainen jatkuvuus.

Kesä kuuma ja kirotut punkit!

Perheemme omistaa mökin Savon metsissä Mikkelin seutuvilla, tasan tarkkaan pahimmasa pusikossa mitä kuunaan kukaan voi kuvitella.

Mökki on aiemmin kuulunut isoäidilleni, mutta hänen poisnukuttuaan, äitini otti ja lunasti lapsuuteni mummonmökin perheellemme. Joten viime kesä oli ensimmäinen, kun koiriemme kanssa reissasimme edestakaisin mökin ja kodin väliä. Lähes joka viikonloppu. Kuumassa autossa ruuhkassa Lahti-Heinola -väliä madellessa kahden suuren koiran kansoittaessa läähättäen takapenkkiä, tuli mieleen ettei tämä ole täysjärkisen ihmisen hommaa.

Joten tänä kesänä teimme loistavan päätöksen. Koko perhe limittää lomansa niin, että viemme koirat juhannuksena mökille ja sitten kukin vuorolleen ottaa "koiravahtivuoron", eli viettää lomaansa mökillä koirien seurana. Siispä koirat poistuivat pääkaupunkiseudulta yli viideksi viikoksi.

Metsän hirviöt

Ainoana huolenani olivat punkit, joita viime vuonna kaiveltiin useampia kappaleita lähes joka koirasta (eniten vanhasta uroksestamme; ei sathyrotu -> pitempi ja tuuheampi karva siis... arrgh).

Pitti narttuni oli poikkeus "punkki-tilastossa". Siihen ei tarttunut viime kesänä ainoakaan punkki. Siitä lohkesikin lausahdus "edes punkki ei uskalla purra pitbullia" ;-)

Kuitenkin better safe than sorry. Punkit kun eivät ole vain iljettäviä vaan voivat osoittautua myös vaarallisiksi. Tämän sai tuta vanha uroskoiramme, joka syksyä kohden sairastui borrelioosi-peräiseen Hornerin syndroomaan. Sen toinen puoli kasvoista kärsi halvausoireista ja silmä painui hyvin syvälle silmäkuoppaan. Lisäksi lähiöeläinlääkäri diagnosoi koiran väärin ja pitkään hoidimme sitä silmätulehduksena. Noin kolmen viikon tuskailun jälkeen marssin koiraspesialistille ja saatiin oikea diagnoosi ja antibiootit. Koira parani. Onneksi.

Kunnon varusteet

Tänä kesänä päätin etten ota riskejä noiden vihulaisten kanssa ja painelin apteekkiin. Siellä (ja varmasti myös eläinlääkäreiden vastaanotoilla) myydään Exspot-nimistä punkkien "torjunta-ainetta".

Hyvin helppo nakki! Pienehköstä pipetistä tipotellaan kirkasta nestettä pienet määrät koiran niskaan ja hännän tyveen. Ja sillä siisti. Neste leviää turkkiin muutamassa päivässä, jolloin täysi teho saavutetaan. Huom! Neste ei siis imeydy koiran elimistöön, vaan jää koiran turkin luonnolliseen rasva-kerrokseen. Tästä syystä aine on hyvin siedettyä myös yliherkkyyksiin taipuvaisilla koirilla.

Exspot tappaa punkit jo ensikontaktissa eli jo silloin kun punkki erehtyy laskeutumaan koiran turkille. Useimmissa tapauksissa punkki ei siis ehti edes purra! Tällöin taudinaiheuttajien välittyminen punkin syljestä koiran vereen estyy eikä koira kannata iljettäviä salamatkustajia kotiin ja mahdollisesti isäntänsä sänkyyn... (yök)

Torjunta-aineen teho kestää kolmesta viiteen viikkoa riippuen paljolti siitä kastuuko koiran turkki kyseisenä aikana kuinka usein (esim. paljon uimista harrastavat koirat saattavat tarvita uusintakäsittelyn kolmen vkon kuluttua).

Tulokset vakuuttavat

Meillä on tänä kesänä kaksi isoa metsiä koluavaa supin jäljestäjää testikäyttäneet Exspot liuosta. Tietojeni mukaan tämä kesä on ollut varsin punkkirikas (johtuen sateista tai niiden puutteesta, miten lie asian laita oli). Omista koiristani en ole vielä löytänyt punkin punkkia ja menossa on viides viikko rysteikössä. Voin siis lämpimästi suositella kyseistä ainetta kaikille, joiden koirat tutustuvat luontoon muuallakin kuin takapihan viheriöllä tai koirapuiston hiekkapohjalla.

Huomioitavaa: Ainetta ei saa käyttää kissoilla tai alle 5 kg (meniköhän oikein?) painoisilla koirilla!!!

Punkki on paikallistettu! Lyhytkarvaisessa koirassa punkit huomaa helposti vaikka silittämällä. Jos tunnet pienen nypylän niin se on luultavasti punkki. Koiraan pureutunut punkki näyttää pieneltä patilta.

Kätevin tapa on – ällöttävää kyllä – irroittaa punkki paljain sormin. Ota tukeva ote punkista ja kierrä se irti. Kyllä lähtee!

Irroitettu punkki on tämän näköinen. Vieressä on atulata mittakaavaa antamaan.

Pittimuorin tarinat

Hei, taas Sathy-utiset, kiivaa! Ei ainakaan Sathya vaivaa sama tauti kuin eräitä muita yleishyödyllisiä yhdistyksiä, joiden tohuissa olen joskus muinoin ollut mukana - lehtiä tuli harvakseltaan ja usein jäi kokonaan tulemattakin, kun ei ollut mitään kerrottavaa keneläkään. Pari juttua erityisesti lämmitti paatunutta sydäntäni. Toinen oli tämä terapiakoira-toiminta, kumarran ja pokkaan omistajille, jotka kaikkien kiireiden (niitä kait on itsekullakin) keskellä viitsivät/jaksavat lähteä koirineen ilahduttamaan kanssaihmiä. Toinen taas sankarillinen verenluovuttajakoira - tätä avustusmuotoa olen joskus harkinnut meidänkin koiralle, mutta sillä ei taida normaalikunnossaan ihan paino riittää. Ei pitäisi enää olla kenellekään epäselvää miten yhteiskuntakelpoisia, epäitsekäitä, jaloja ja yleviä ovat Sathy-koirat omistajineen.

Alter ego?

Tapasin eilisiltana Pittimuorin, täti oli kärttyisä kuten tavallista ja sanoi siirtyvänsä eläkkeelle samaan aikaan kuin omituinen koiransa. Lupasi/uhkasi kuitenkin kertoa vielä pari hauskaan sattumusta, ja kiinnittää vastedes enemmän huomiota juttujensa kieli-asuun.

Yöllinen lenkki

Tiedän, että nämä juttuni joskus koettelevat inhimillisen käsityskyvyn rajoja, mutta toistaiseksi ne ovat kaikki olleet totta. Niin tämäkin.

Lähdin eilen Kymppi uutisten jälkeen viemään koiraan iltalenkille. Vastoin tapojaan se kieltäytyi kääntymästä rantaan,

missä tavallisesti iltaisin käyskentelemme, ja lähti hyvin päättäväistä juoksumarssia kohti jotain tuntematonta määränpäättä. Kyllä, se toi minut siihen nurkalle, missä viime kesänä pidimme treenejä, ja jäi katselemaan kaipaavasti ympärilleen. Juttu ei pääty vielä tähän. Kävelimme rakennuksen ohi alempana kulkevalle tielle ja kohtasimme pupulauman, josta laskin kokonaista kuusi eri suuntiin singahtelevaa karvapalleroa. Maastoesteiden vuoksi jouduimme vähän kiertämään, ja kun pääsimme taas pupujen jäljille huomasin, että ne olivat kokoontuneet uudelleen ja hyppivät ringissä puistoaukealla. Ja niitä oli edelleen kuusi kappaletta. Oletan, että kokous jotenkin liittyi pupujen lisääntymiseen. Koira oli ratketa liitoksistaan, onneksi eivät sentään valjaat ratkenneet, mutta olihan se melkoinen kamppailu taas että päästiin jatkamaan matkaa. Pieni rassukka.

Vein sen vielä koira-aitaukseen (kello oli puoli kaksitoista yöllä, mutta oli ainakin rauhallista). Ei koirani kuitenkaan ollut kiinnostunut, kaivoi vähän pesäkuoppia ja itkeä piiskutti, ja kiipesi sitten viereeni penkille, painoi päänsä syliini ja yritti nukahtaa. Olin täysin varma, että nyt se tekee kuolemaa tai jotain, mutta ei, hormonit ne vain jylläävät. Kotiin mentiin jälleen reipasta juoksumarssia, ja sitten ei kun sängyn päälle koisimaan... No, kuukauden päivät vielä, ja haamupennut on vieroitettu. Sitä jää me odottamaan...

Voimavetoa

En aio ryhtyä maanvaivaksi, mutta tämä on ihan PAKKO kertoa, olen niin innoissani - meidän pitbulli on parin päivän sisään todella hemmotellut yläpeää omistajaansa. Ensin äylälään, sitten silkalla raa'alla voimalla...

No joka tapauksessa, se eilen koirapuistossa innostui harastamaan voimavetoa, vetovälineenä paksu keppi ja vastapuolena iso rottweiler (tai no keskikokoinen, mutta isompi nyt meidän koira kumminkin). Ei ollut mitään

sanomista rotikalla, kun pittini sai kepeistä koko kidan otteen. Meidän koira kiskoi ja kiskoi, ja kun rotikka epätoivoissaan yritti korjata omaa otettaan, niin arvatkaas kuka vei kepin... Harvoin olen nähnyt koiraani niin polleana. Häntä melkein kosketti selkää, kun se patsasteli voitonmerkki suussa - jahtasi jopa paria autoa suostumatta luopumaan kepeistä. Ehkä sen leuat olivat lukkiutuneet. Mutta tämä se kasvatkaa karvoja rintaan. Yksi ja hailea vetääkö se missään kisoissa ikinä mitään, nyt kun tiedän, että osaa se jos vain tahtoo.

Rotikan omistaja sanoi, että totta kai pittisi on vahva, sehän on pelkkää lihasta koko koira... No ei kylläkään tällä hetkellä ole. Arviolta 10% sen painosta on maitorauhasia. Mutta se asenne, se asenne...

Taakanvetoa

Koirani kiskoi eilisiltana ketjujaan pitkin läheistä ratsastuskenttää, ei niin kerrassaan mitään ongelmia, sääli vain ettei ollut latoa perään enempää kuormaa. No niin joo, ehkä siinä auttoi muuan avulias pupu, joka juoksi pari kertaa kentän ympäri ennen kuin älysi loikata metsään. Tuntui kuin olisin ollut karusellissa, huhuh... Pitbullini tajuaa sanan "veto", lähtee reippaasti liikkeelle ilman pupuakin, ei ihan pahvipää, nyt se vain täytyy saada tottumaan kärryjen kolinaan muistuttavaan ääneen. Mitä jos sitoisin valjaisiin skeittilaudan... Mutta vakavasti puhuen, kärryntapaisen hankkiminen ei VOI olla mitenkään ylivoimainen tehtävä. Tämä onnistuu. Nyt vain juonia punomaan...

Rasittavin puoli muuten loistavasti sujuneissa treeneissä oli se, että teimme saman tien pienen lenkin. Kumpihan meistä mahtoi kantaa ketjut, ja kumpi hyppelehti onnellisena ja söi jäniksenpapanoita ja yöperhosia... Tulee minustakin vahva tätä menoa.

MWP?

Saas nähdä niiden tulevien vetotreenien, eli Mostly Weigtpullingien kanssa - ehkä,

jos on 100% varmaa, että koirani kykenee suorittamaan lisenssin. Tästä on nyt tullut pakkomielle... Olen jopa miettinyt, että jos antaisin täyttää pitbullini hienoon taakanveto-asettoon, ja esittelisin sitten eri ympäristöissä ottamiani valokuvia... No joo, mautonta pilaa, myönnetään. Kunhan nyt jostain loihdin meille ne kärryt.

Grillausta ja muuta kivaa

Uskon ja toivon, että koiralani(kin) oli eilen kovin mukavaa. Ensin grillijuhla miellyttävien ihmisten seurassa, sitten useita tunteja koirapuistossa, minne läksimme heti kun olin jättänyt ylimääräiset tavarat kotiin. Koira oli vähän ymmällään, mutta ei hänellä ollut mitään tällaista ohjelmaa vastaan, tietenkään.

Puistossa tapasimme vuoden ikäisen noutajauroksen, oli oikein sopiva leikkikaveri koiralleni. Voisi sanoa, että se on taas palautunut normaaliksi itsekseen, painiminen on poikaa, ja peräkkäinjuoksu. Noutajan omistaja kysyi jossain vaiheessa mikä koirani on rotuaan, ja vaikka en nykyisin enää juuri välitä kertoa totuutta satunnaisille ohikulkijoille, niin ajattelin, että tehdään nyt vähän pr-työtä, ja vastasin että koirani on pitbullterrieri.

Noutajan omistaja totesi että ai jaa, niinkö, onko se jonkinlainen metsästyskoira... No, onhan se, ja maatilojen yleiskoira, ja harrastuskoira moneen lähtöön. Saas nähdä jos noutajan omistaja on niin kiinnostunut, että katsoo kotona koirakirjaa, selviääkö millaisen hirviön kanssa siinä oikein seurusteltiin...

Kerran tavattiin puistossa beagle, jonka omistaja piti puolen tunnin yksinpuhelun koiransa peräänantamattomasta luonteesta, ja sitten kuultuaan minkä rotuinen oma koirani on kauhistui että onko tuo se taistelukoira, se huumekauppiaiden suosima koira, se joka on monin paikoin kielletty... Vastasin, että en minä ole huumekauppiaiden omistaja alkoi toppuutella omaa koiransa ja kielteli sitä kiusaamasta Herttaa. No, eihän sitä tiedä milloin niiden

Tässä ei mene pittimuori koirineen vaan joku muu. Tämän kaltaisia "rollaattoreita" löytyy valmiiksi ostettavina. Voisi olla hyvinkin treeni koiralle taakanvetoharjoitusten lomasa...

päässä naksahda.

Juu, kotimatalla nähtiin vielä kolme jänistä ratsastuskentällä, sai mammakin vähän kyytiä makkara-aterian jälkeksi. Kaikkea sitä ja koiransa eteen tekee, kuten nyt juoksee pari kertaa jonkun hemmetin kentän ympäri, ja ainoa mahdollisuus saada puput kiinni on se, että ne tikahtuvat nauruun kannoillaan puuskuttavia A-luokan lihansyöjiä ihmetellessään.

Hullut ihmiset!

(Siis muut kuin pitin omistajat.)

Tiedättekö, meidän koirapuiston ohi kulkee HULLUJA ihmisiä. Ei nyt puhuta ylenmäärin proteiinipitoista ravintoa nauttineista nappulaurheilijoista, jotka koiran nähdessään alkavat huutaa ja räkyttää kuin mielenköyhät (ja siitäkös meidän oma koira hurjastuu vaahtosuiseen raivoon, voin vakuuttaa), eikä puhuta näistäkään koiranystävistä, jotka ojentelevat käsiään aidan yli koiria pajatakseen, ja ehkä nyt vielä jotenkin ymmärrän kahta pikkuruista tyttöäkin, jotka alkoivat avata puiston porttia sisään tullakseen, ja samaan aikaan toisesta suunnasta lähestyi naapurin sharpei-koira, huhuh, lapset saivat kyllä huudostani elinikäisen trauman, mutta ei voi mitään, maailma on kova... No niin, kerran kysyi kaksi pikkupoikaa saako tulla koirien kanssa leikkimään, ja kun se kiellettiin, alkoivat syöttää koirille aidan raoista makkaraa. Ei se

mitään. Lapset ovat lapsia. Mutta eilen, kaiken huippu! Nuori pariskunta nosti alle vuoden ikäisen sylilapsen puiston aidalle, että tämä voisi "sanoa heihei hauvalle". Siis mitä liikkuu ihmisen päässä, kun hän roikottaa oletettavasti rakasta jälkeläistään tuntemattoman koiran (meidän koiran) kuonon edessä? Ehkei mitään. Okei, sen verran voin omasta koirasta mennä takuuseen, että lapsia se ei syö. Mutta voihan se hyppiä, raapia kovilla kynsillään ja kolhia kovalla päällään. Pointti, ettei näillä satunnaisilla ohikulkijoilla ole aavistustakaan miten se käytäytyy... Ratkaisin tilanteen kuten ennenkin, kutsuin koiran pois. On ehdottomasti helpompi vaikuttaa paksupäiseen pitbullterrieriin kuin herrasväki Typeränderiin, ja näitähän näkyy riittävän... Grrrr.

Metsästys-vietti

Varsinainen asia, pakko kertoa: oma koira viime yönä läheisessä kaupunkipuistossa nappasi kolmannen hiirensä - tosi kovanaama, joo. Tutulla omalla koiramaisella tyylillä, etukäpäillä läps-läps-läpsien. Isompi elukka ei siihen varmaan olisi kuollut, mutta hiiri on pieni, ja oli epäviisaasti lähtenyt seikkailemaan avoimelle nurmikolle, R.I.P. No hyvä, oma koira otti vainajaa siroksi etuhampailla niskavilloista, kantoi lähimmän pensaan juurelle, kaivoi kuopan ja peitteli sinne. Koiran mielestä hiiren nappaaminen oli varmaan miellyttävä kokemus,

on parina iltana tehnyt korkeita myyrähyppyjä jokaisen risahduksen tahi häilähtävän varjon perään - ei saalista niin minikäänlaista, mutta kannattaa yrittää. Minun puolestani saisi jättää metsästäjätkin, mutta olkoon, en siltä tuollaista huvia aio kieltämäänäkään ruveta.

Rekijelulle?

Löysin osoitteesta <http://www.hauhau.net/trigger.htm> kerrassaan mielenkiintoisen näköisen vehkeen. Taidan ostaa meille sellaisen. Kyllä, voin kuvitella heti osapuilleen 20 toinen toistaan verisempää onnettomuutta joihin tälläkin härvelillä voi joutua, mutta on se sentään parempi kuin varma kuolema polkupyörän tahi rullaluistinten kanssa. Kohta kiidämme pitkin öisiä ulkoiluteitä! Pyörähärvelin hinta on osapuilleen samaa luokkaa kuin mitä olin suunnitellut joskus maksavani autosta, hmmm... Sitten vielä sairaalakulut... Ehkä tätäkin pitää vielä hiukan harkita. Enää yksi päivä taistelua liikennelaitoksen kanssa, joka yrittää sinnikkäästi vaikeuttaa pääsyäni työpaikalle. Onkohan niillä oikein joku palkattu henkilö tarkkailemassa millä bussilla kuljen, ja myöhästyttämässä niitä vastaavasti. Merkillistä kiusantekoa. Saas nähdä missä olette Te viiden viikon kuluttua, kun palaamme lomilta. Jos ette kovin kaukana, niin potkuttelemme vierailulle uudella rollaattorillamme. Koirani rotikkaystäväni mamma otti puistossa digikameralla kuvia, jotka jossain vaiheessa

haluaisin Teille näyttää. Tai jos löydän jostain värikopio-koneen, niin lähetän kopiot. Syytä päästäkin lomalle, on ollut vähän rasittavaa viime päivinä.

Vaarallinen koira

Eilen kun yksi äijä puiston aidan takaa kuikuillen kyseli murteellisella suomenkielellä onko oma koira vaarallinen, meni minuun S**tana ja vastasin, että joo, se on todella ihan HIRMUISEN vaarallinen. Äijä räpytteli silmiään ja sanoi loukkaantuneena, että hänkin vain KYSYI. Mihin sanoin minä, että sait vastauksenkin. Häivy. Hiitto tässä on omiakin murheita, ei jaksa ruveta lassyttämään kaiken maailman pallinaamojen kanssa, joilla on jo mielipiteet valmiina. Mistähän saisi pernarutto-itiötä?

Rollaattoria en ole vielä tilannut, odotan lomarahoja. Olen kyllä katsellut koiran kiinnitystä em. härvelin runkoon, hiukan arveluttaa. Ei mitään, jos oma koira näkee pupun, puput ryntäävät pusikkoon, ja juutumme sinne. Mutta jos vastaan tulee toinen koira... jaa-a. Siinä on tarjolla vaaran paikka, ellei remmi ole käsissäni ja koira hallinnassa välittömästi. Tosin onhan härvelissä jarru. Enkä missään tapauksessa aio liikkua sillä päiväsaikaan. Ja voi käyttää niinkin, että talutan rollaattoria ja vedän perässäni koiraa, joka kieltäytyy liikkumasta moisen laitteen kanssa. Ainakin aluksi.

Lyhyitä uutisia

Tietoa toimittajille ja lehdistön edustajille

Harva on välttynyt lukemasta lehtijuttuja vaarallisista koirista. Joidenkin tiedotusvälineiden toimittajat ovat tarkkailleet erityisen yksityiskohtaisesti koiramaailman onnettomuuksia ja saaneet sieltä täytettä lehtien otsikoihin. Valitettavasti juoni toimii ja jotkut todella uskovat vaarallisten koirien olemassa oloon.

Osa journalisteista osaa etsiä koiratietoa ja osa näistä ottaa yhteyttä mm. SATHY-yhdistykseen. Näitä toimittajia varten on SATHY:n kotisivuilla avattu erityinen PRESS INFO -osio, johon on kerätty pätkinän kuoressa nopeasti tarvittavat tiedot.

Pressi-sivun tarkoitus on antaa mahdollisimman tehokkaasti toimittajan etsimää taustatietoa. Sivulle on koottu useimmiten kysytyt toimittajien kysymykset. Lisäksi saata-ville on mm. tunnus, jolla saa ennakkotietoa esim. SATHY Expo 2002 -tapahtumasta, lehdistömateriaalia, yms.

Useiten kysytyt kysymykset ovat: Mikä on SATHY? Mitä ovat SATHY-koirarodut? Ovatko koirat vaarallisia? Suomalaisen suhtautuminen koiriin?

Espanjasta oimituisia uutisia!

INTERNATIONAL AMERICAN PIT BULL TERRIER FEDERATION -yhdistyksen puheenjohtaja, Mariano Peinado, kertoo SATHY:lle, että Espanjassa on astunut voimaan asetukset, jotka koskevat seuraavia koirarotuja:

amerikanpitbullterrieri, staffordshirebullterrieri, amerikanstaffordshirenterrieri, rottweiler, akita inu, tosa inu, dogoargentiino ja filabrisleiro.

Näiden koirarotujen omistajilta vaaditaan tästä lähtien: hallussapitolupa, täysikäisyyttä, ei rikosrekisteriä, fyysisesti ja henkisesti kykene-

vyttä hoitaa koiraa (tästä annetaan todistus, joka on voimassa 5 vuotta kerrallaan), koiran on oltava tunnistusmerkitty, julkisilla paikoilla koiran on oltava kuonokopattu ja kytketty alle 2 m hihnaan ja lisäksi omistajalla voi omistaa vain yhden koiran.

Että silleen Espanjassa. Suomalaisesta näkökulmasta herää heti kysymys, että miksi esimerkiksi espanjalainen henkisesti koiranomistukseen kykenemätön henkilö voi ostaa täysin laillisesti vaikkapa dobermanninpinserin? Eihän tällaiselle henkilölle saisi antaa mitään koiraa!

Mariano Peinado jatkaa kertomalla, että uuden asetuksen takana ovat poliitikot. Mitään järjellistä syytä asetukselle ei ole.

Käytännössä uudet asetukset eivät kuulemma espanjalaisista koiranomistajaa hetkauta, elämä jatkuu kuten ennenkin, mutta taistelu jatkuu. Mariano Peinado on vakuuttunut siitä, että asetuksesta päästään eroon heti seuraavalla vaalikaudella.

WAF

Glen Bui puolestaan kirjoittaa Washington Animal Foundationista seuraavaa:

“Kiitos SATHY:lle nopeasta vastauksesta. Estämme juuri parhaillaan uutta koiravastaista säädöstä astumasta voimaan Washingtonissa. SATHY:n keräämät tilastot ovat suuri apu.

Teimme aikaisemmin tutkimuksen koirien puremista vuosien 1975 - 1980 välisenä aikana ja löysimme vain kuusi tapausta, jossa bulldoggit ovat olleet osallisena puremiin. Siitä huolimatta juuri nämä koirarodut ovat nyt tulilinjalla!

Vuonna 2001 seurasimme tilastoja erityisen tarkkaan ja löysimme yhden (1) tapauksen, jossa osallisena oli amerikanpitbullterrieri. Tämä siis satojen tilastoitujen tapausten joukosta.

Olemme olleet onnekkaita

lehdistön suopeasta suhtautumisesta, asiat vaikuttavat meidän hyvin toistaiseksi.

Ai niin, terapiakoiratoimintamme on esimerkillistä. Jos SATHY antaa luvan niin laitamme mieluummin tietoa asiasta WAF:n kotisivuille.

Terveisiä kaikille SATHY-jäsenille ja koiranomistajille, Glen Bui /WAF”

Vanhaenglanninbulldoggijuttu

Valitettavasti edellisessä numerossa luvattu vanhaenglanninbulldoggireportaasi ei ehtinyt tämän lehden taittoon. Yritämme saada sen heti seuraavaan numeroon.

Hei!

Olin koirani (Espanjanmastiffi) kanssa eläinlääkärillä 9-vuotuis huollossa, kun näin artikkelin amerikankääpiöterrieristä. Kiinnostukseni heräsi heti ja kotiin päästyäni Internetiin välittömästi, että mikä on tuo mainion näköinen koirar-

Tietoa löytyi yhdistyksen omilta sivuilta, sekä ulkolaisia sivuja. Soitin myös suomalaiselle omistajalle, joka kertoi rodusta enemmän. Halusin nähdä luonnossa kyseisen koiran, joten pakkasin itseni ja pienen poikani autoon, suuntana Kevätinkerit.

Paikalla oli muutama AKT-koira ja ilokseni huomasin, että koirat ovat sellaisia kuin mitä niistä sanotaankin.

Mutta se mikä minut yllätti koko tapahtumassa, oli se, kuinka ihmiset olivat iloisella mielellä. Ihmiset juttelivat toisilleen rennon ilmapiirin valitessa (toivottavasti ei ollut hämäystä). Koirat leikkivät keskenään, eikä koirien suoritusta otettu liian vakavasti. Toivonkin että tämä rento meininki säilyy, sillä esimerkiksi näyttelyissä sitä ei valitettavasti enää ole. Kaikki on liian vakavaa, ja se kateellisuus!

Kiitos kaikille SATHY:n porukoille.

H.B. & N.

Seuraamme jatkossakin tapahtumianne innostuneina ja kiinnostuneina.

Yliopistollisen Eläinsairaalalan (YES) veripankkitoiminta

Edellisessä SATHY Uutiset-lehdessä kerrottiin koirien verenluovutuksesta. Tällä hetkellä kaikista koiraverenluovuttajista jo nyt yli 2,5 % SATHY-rotuisia koiria (eli ne käyvät yli 101 kertaa useammin luovuttamassa verta kuin muut koirarodut!).

Leila Nurmikivi Yliopistollisesta Eläinsairaalasta kertoo SATHY:lle seuraavaa:

”Tarvitsemme jatkuvasti lisää koiraverenluovuttajia, joten tervetuloa mukaan. Veripankkitiimimme mukaan 30 kg on raja sillä verimäärä, jonka koira luovuttaa on kuitenkin 450 ml. Se on jo noin 20 % tuon painoisen koiran verimäärästä. Jos koira painaa vaikka 29 kg niin ei haittaa jos koira on muuten pirteä jne. Sitäpaitsi voihan kermakakkukuurilla saada nousemaan sen kriittisen kilon.

Verenluovuttajakoiran on siis oltava vähintään noin 30 kg painoinen, terve, madotettu ja rokotettu säännöllisesti. Iältään 2-7 vuotta ja Suomessa viimeiset 12 kuukautta.

Ilmoittautuminen käy kätevimmin sivuillamme olevalla ilmoittautumislomakkeella (www.elainsairaalanystavat.com) tai vaihtoehtoisesti soittamalla numeroon 050 - 5975 680 tiistaisin ja torstaisin. Jos ilmoittaudut puhelimitse, jätä viestiin ainakin seuraavat tiedot: omat yhteystietosi, koiran nimi, rotu ja syntymäaika. Tiimimme ottaa yhteyden koiran omistajaan ajan sopimista varten. Toimenpiteet ovat koiran omistajalle maksuttomia.

Koira saa palkinnoksi hienon verenluovuttajamerkin ja pussillisen koiranruokaa!”